

- Ще тя измокрихъ съсъ сълзы-тъ си, "Есевоне и Елеало;
 Защото прѣстанѣхъ въсклицаніе-то на лѣтны-тъ ти плодове, и на жетвъ-тъ ти.
- 10 И "отиѣ ся веселіе-то и радость-та отъ плодносно-то поле:
 И въ дозѣя-та *ти* не ще да има вече пѣянія, нито радости гласове:
 Тѣзи които тѣпчахъ вино-то не ще тѣпчахъ въ жлебове-тъ:
 Азъ направихъ да прѣстане въсклицаніе-то на гроздоберъ-тъ.
- 11 За то "чрѣва-та ми ще издрѣкватъ както китара за Моава,
 И вижтрѣшности-тъ ми за Киръ-аресъ.
- 12 И тогазъ ще ся яви че Моавъ,
 Утруденъ "на трѣбища-та *си*,
 Ще влѣзе въ святилище-то си да ся помолѣ;
 Но нѣма да сполучи.
- 13 Това е слово-то, което отколѣ говори Господъ за Моава.
- 14 А сега Господъ говори, и рече:
 Въ три години "както сж години-тъ на наемникъ,
 Слава-та на Моава ще остане въ прѣзрѣніе,
 Съсъ всичко-то *му* голѣмо множество:
 И остатѣкъ-тъ *ще бжде* много малѣкъ и немощенъ.

ГЛАВА 17.

- 1 "Пророчество за Дамаскъ.
 Ето, Дамаскъ не е вече градъ,
 И ще бжде грамада на развалины.
- 2 Градове-тъ на Ароиръ ся напуснѣхъ:
 Ще бждѣтъ за стада-та,
 Тѣ ще лѣжатъ, и "не ще има кой да *гы* страши.
- 3 И "аще ся махне отъ Еѣрема крѣпость-та,
 И царство-то отъ Дамаскъ, и отъ остатѣкъ-тъ на Сирийъ:
 Тѣ ще станѣтъ както слава-та на Израилевы-тъ сынове,
 Говори Господъ Саваоѣ.
- 4 И въ онзи день слава-та на Іакова ще ся смали:
 И "тлѣстина-та на плѣтъ-тъ *му* ще похудѣе.
- 5 И ще "бжде, както когато жетварь-тъ събере жито-то,
 И пожъне класове-тъ съ мышцѣ-тъ си:
 И ще бжде както събирающій класове въ долъ-тъ на Раѣаимъ.
- 6 "Но ще остане въ него пабирѣкъ,
 Както въ отърваніе-то на маслинъ-тъ,
 Двѣ три зърна на върхъ-тъ на по высокы-тъ вѣтвы,

и Гл. 15; 4.
 и Гл. 24; 8. Іер. 48; 33.
 о Гл. 15; 5, 68; 15. Іер. 48; 36.
 и Гл. 15; 2.
 р Гл. 21; 16.

а Іер. 49; 23. Амос. 1; 3.
 Зах. 9; 1. Виж. 4 Цар.
 16; 9.
 б Іер. 7; 33.
 в Гл. 7; 16. 8; 4.
 г Гл. 10; 16.

- Четыри петъ на по дългы-тъ и плодородны вѣтвы,
 Говори Господъ Израилевый Богъ.
- 7 Въ онзи день *ж* человекъ ще погледне къмъ Създателя си,
 И очи-тъ *му* ще ся възрѣтъ къмъ Святаго Израилева:
- 8 И не ще погледне къмъ жертвенницы-тъ, дѣло-то на рѣцѣ-тъ си,
 Нито ще ся взре на онова което направихъ пѣрсти-тъ *му*,
 Нито на Ашеры-тъ, нито на кумиры-тъ на сълнце-то.
- 9 Въ онзи день утвърдени-тъ *му* градове
 Ще бждѣтъ както оставенъ хвръстъ и върхаръ,
 Който ся оставихъ по причинѣ на Израилевы-тъ сынове:
 И ще бжде запустѣніе.
- 10 Понеже "си забравилъ Бога на спасеніе-то си,
 И не си поменѣлъ Канарѣ-тъ на силѣ-тъ си,
 За то ще насадишь пріятны садове,
 И саденіе-то ще бжде отъ чужды отрасли:
- 11 Деня ще правишь садъ-тъ ти да расте,
 И сутринъ ще правишь сѣме-то ти да цвѣти:
 А въ день-тъ на събраніе-то, не ще има жетвъ,
 Но неисцѣнна скръбъ.
- 12 Горко на множество-то на многото народы,
 Тѣ правятъ шумъ както шумъ-тъ на морета-та,
 И на мятежъ-тъ на племена-та:
 Тѣ правятъ мятежъ, "както мятежъ на много воды.
- 13 Племена-та ще направятъ мятежъ, както мятежъ-тъ на много воды:
 Но *Богъ*, "ще имъ запрети, и тѣ ще бѣгатъ далечъ,
 И "ще ся изгонятъ, както плѣва по планины-тъ прѣдъ вѣтрѣ-тъ,
 И както прахъ прѣдъ вихрушѣ-тъ.
- 14 При вечеръ, ето смущеніе:
 А прѣди да сѣвне не ще *гы* има.
 Тойзи е дѣлъ-тъ на тѣзи които ны обирахъ.
 И жрѣбіе-то на тѣзи които ны разграбятъ.

ГЛАВА 18.

- 1 О! "аземле *осѣняюща съ крыла,
 Която си оттатакъ Еѣіопскы-тъ рѣкы,
 2 Която проваждашь посланници прѣзъ море,
 И съ рогозены кораби по воды-тъ.

д Іер. 51; 33.
 е Гл. 24; 13.
 ж Мих. 7; 7.
 з Псал. 68; 19.
 и Іер. 6; 23.
 і Псал. 9; 5.

к Псал. 83; 13. Осія 13; 3.

а Гл. 20; 4, 5. Іез. 30; 4, 5,
 9. Соф. 2; 12. 3; 10.
 * Или бръмчаща.